PRAVDA (DŽŇÁNA JÓGA)

Přímá metoda k poznání Pravdy

Vybráno ze Satsangu 20.2.2007

Óm Šrí Paramátmane Namaha

Existují různé metody, jak získat alespoň krátký vhled, záblesk nejvyšší Pravdy. V různých tradičních textech najdete mnohé návody. Rád bych dnes o jedné z metod více pohovořil, aniž bych se přitom odvolával na nějaký duchovní směr a literaturu. Chci vám předložit způsob, který podle mého názoru směřuje k cíli velmi přímo. Není třeba se zabývat pojmy jako je Bůh, Já nebo Duch.

Položte si jednoduše otázku: „Existuji?“

Všichni musíte odpovědět: „Ano“. Neptám se vás, kým jste a co jste, ale pouze zda existujete. Následuje další otázka:

„Je vaše bytí a vědomí, které si vaši existenci uvědomuje, jednou nebo dvěma skutečnostmi? Je to totéž nebo jde o dvě oddělené věci?“

Chci po vás čistý racionální postup. Přemýšlejte o tom.

Musíte nakonec dojít k závěru, že bytí a vědomí nemohou existovat jedno bez druhého. Nejde o dvě oddělené skutečnosti, ale o jednu. Proč? Protože jen díky svému vědomí můžete prohlásit, že existujete. Kdybyste nebyli vědomí, nemohli byste si uvědomit, že existujete. Existujete jako vědomé bytí. Vaše existence a její uvědomování si nejsou dvě oddělené věci.

Nyní přejděme k dalšímu kroku. Vy i ostatní lidé kolem vás by odpověděli, že existují. Existují i hory, planety, vesmíry a nekonečně mnoho dalšího. Neexistuje všechno stejným způsobem? Není existence jako taková stále tatáž ve vás jako v ostatních? Neptám se na to, kým jste. Ptám se na vaše bytí jako takové. Musíte uznat, že skutečnost, že něco existuje, je stejná ve všem, ať už je to cokoli nebo kdokoli. Myslím tím fakt, že něco existuje, neptám se, co existuje.

Existujete, ale nejste nekoneční ani věční. Všechno konečné existuje jen díky nekonečnému. Věčné a pomíjivé existují zároveň. Jakmile je tma, musí existovat i světlo. Když je zlo, musí být i dobro. Přechodné nemůže existovat bez věčného. Existence jako taková je vědomá a věčná a vy jste její součástí. Vědomou Existenci nazýváme Bohem.

Zbývá už jen třetí kvalita Boha (Existence, Vědomí a Blaženost). Jste vědomou Existencí, ale nejste šťastní. Proč vlastně nejste šťastní? Mylně se považujete za pouhou část věčné Existence. Ve skutečnosti není od jediné Existence nic odděleno. Čím více se budete vydělovat z Celku, tím více bude narůstat vaše nenaplněnost. Naopak čím více rozšíříte svoje srdce a mysl, tím více začnete zažívat štěstí. Budete-li žít pro druhé, budete se cítit lépe. O štěstí přicházíte svým vymezováním se vůči okolí, svým oddělováním se od druhých. Když myslíte jen na svůj vlastní prospěch,

chcete potěšit své tělo, uspokojit smysly a žít si co nejpohodlněji, vaše bytí se zužuje a narůstá vaše oddělenost od vědomé Existence, jejímž atributem je i štěstí.

Bůh je vědomou Existencí. Míra vědomí není ve všech bytostech stejná, ale právě v lidském těle bylo dosaženo nejvyšší úrovně vědomí. Plné vědomí se nachází na úrovni Átmanu, o stupeň níže jsou lidské bytosti, omezenější vědomí mají zvířata, ještě méně vědomí je v rostlinné říši. Kameny, nerosty a ostatní neživá příroda existuje, ale vědomí v nich zatím spí.

Pro to, abychom dospěli k Bohu, je zapotřebí pouze objevit to, že jsme věčnou, ničím neomezenou vědomou Existencí. Jediného Boha chápou lidé podle svého osobního přesvědčení a kulturních tradic například jako Krišnu, Rámu, Krista nebo Mohameda. Kdybyste chtěli tvrdit, že Bůh neexistuje, museli byste zároveň obhajovat, že sami neexistujete. Bůh je Existencí jako takovou. Bůh je skutečností, že všechno existuje. Existence trvá věčně, bez jakýchkoli změn. Jakmile se na úrovni Přírody různé bytosti a jevy něčím stávají, začnou podléhat změnám a pomíjivosti.

Jeden světec používal podobenství o promítacím plátnu v kině. Promítací plátno je stále stejné, ale pomocí projektoru se na něj promítají neustále nové a nové filmy. Bůh se nikdy nemění, přestože na úrovni Přírody probíhá neustálá změna.

.....